

Recensie Nederlands 'Dagen van gras' door Philip Huff

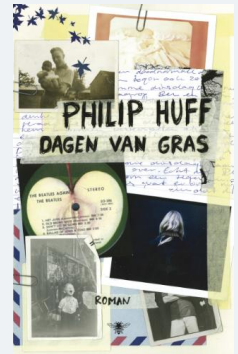
Recensie door een scholier

654 woorden

11 januari 2018

★ 6,5

9 keer beoordeeld

Auteur	Philip Huff
Genre	Psychologische roman
Eerste uitgave	2009
Vak	Nederlands

Boekrecensie Nederlands – 'Dagen van gras' door Philip Huff

Ik heb het boek 'Dagen van gras' gelezen, geschreven door Philip Huff. Philip Huff is 34 jaar en 'Dagen van gras' is het eerste boek wat hij heeft geschreven. Het boek is uitgegeven in 2009 en het is een boek van niveau twee.

'Dagen van gras' gaat over Ben, de ik-persoon en tevens de hoofdpersoon in het boek. Ben vertelt gedurende het boek over zijn verleden, waarin hij bijvoorbeeld de periode waarin zijn grootvader overlijdt beschrijft, maar ook hoe hij is begonnen met het gebruiken van drugs samen met zijn vriend Tom. Hij vertelt zijn weg van het begin tot het eind, wanneer hij in de drugskliniek zit.

Het boek is verteld vanuit een ik-perspectief. In het begin van het boek legt Ben in de tegenwoordige tijd uit wie hij is en waar hij is, waarna hij in de verleden tijd begint te vertellen over zijn verleden. Het deel van bladzijde 13 tot 161 kun je eigenlijk een grote flashback noemen. Het boek is opgedeeld in zeven hoofdstukken. Wat opvallend is aan de opbouw van het verhaal, is dat er veel witregels in zitten. Het hele boek is opgedeeld in korte stukken tekst van ongeveer een of twee bladzijdes. Ik moest er op het begin even aan wennen, maar door deze stijl van schrijven las het boek wel fijn door. De spanningsvraag die in het begin al snel opkomt is 'Hoe is Ben in een steunwoning voor adolescenten terecht gekomen?' Naar mate het boek vordert krijg je antwoord op deze vraag. Het boek heeft een gesloten einde.

'Dagen van gras' is een erg realistisch boek. Dit komt omdat het in de realiteit regelmatig voorkomt dat jongeren drugs gebruiken en daardoor in een kliniek terecht komen. Wat misschien onrealistisch zou kunnen zijn, is dat Ben in klas 2 van de middelbare school is begonnen met het roken van wiet. Misschien is Ben ook juist een uitzonderlijk

geval, maar ik vond het moeilijk om dat te beschouwen als iets dat in de realiteit ook gebeurt.

In het boek krijgt Ben veel te maken met emoties. In het begin van het boek wordt de relatie tussen Ben en zijn grootvader duidelijk beschreven. Ze hadden een sterke band met elkaar en dat is waarom Ben ook erg verdrietig was toen hij overleed. Ook hadden de ouders van Ben regelmatig ruzie en zijn Bens ouders gescheiden. Bens vader heeft Ben en zijn moeder op een doordeweekse dag tijdens het ontbijt verlaten en is niet meer teruggekomen naar huis, wel is Ben bij hem op bezoek geweest. Ben wilde liever bij zijn vader zijn en miste hem ook heel erg. Later in het boek krijgt Ben te maken met zijn psychose en ook hier speelde emotie een duidelijke rol, alhoewel ik in dit deel toch wat diepgang miste.

Ik vond 'Dagen van gras' een interessant boek. Ik heb nooit echt iets gelezen over verslavingen of psychoses en daarom boeide dit verhaal mij wel. Ook heeft de schrijver duidelijk het gevoel beschreven dat Ben had terwijl hij drugs gebruikte, zoals: *'Ineens moet je lachen. Grinniken. Om niets. Of, beter gezegd: om alles. Je moet grinniken om jezelf, om je trip, om je ambities en je verlangens, maar ook om je woede van net. Je chagrijn.'* Ook tijdens de psychose werden Bens gevoelens goed beschreven: *'Je bent een trein die zo snel van gedachte naar gedachte gaat, van gevoel naar gevoel, dat je nergens halt houdt. En niemand kan aan boord stappen.'* Zoals ik eerder heb beschreven is het boek opgedeeld in korte stukjes tekst. Ik vond dit naar mijn mening een fijne manier van lezen omdat je steeds benieuwd was waar het volgende stukje over ging.

Gelukkig heb ik zelf geen mensen in mijn omgeving die te maken hebben met drugs, psychoses of afkickklinieken, maar daarom vond ik het juist interessant om erover te lezen. Al met al vond ik 'Dagen van gras' een interessant en aangenaam boek.